

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

**nr. 16368 van 25 september 2008
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X
Gekozen woonplaats: ten kantore van X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 21 mei 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 mei 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 17 juli 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 september 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. WAUTERS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché B. DIERICKX, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de feitelijke gegevens van de zaak.
- 1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 27 december 2005, verklaart er zich op 28 december 2005 vluchteling.
2. De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verwerpt verzoekers asielaanvraag bij beslissing van 5 mei 2008, verstuurd op 7 mei 2008.
3. De feiten aan de basis van verzoekers asielaanvraag werden door de bestreden beslissing als volgt weergegeven:

“U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van Herat afkomstig te zijn. Uw vader werd in 1377 (1998) door de Taliban vermoord omdat hij weigerde uw zus aan hen te geven. Uw zus is sindsdien verdwenen. Uw moeder heeft een jaar na de dood van uw vader zelfmoord gepleegd. U werd sindsdien opgevoed door uw nicht die in Ghoryan (provincie Herat) woont. In Ghoryan kreeg u een verhouding met een meisje. Ze was als kind echter al verloofd met haar neef, maar u was hiervan niet op de hoogte. Jullie zijn beiden gevlucht naar Herat en daar traditioneel gehuwd. In Herat woonden jullie bij een vriend van uw vader, A.S.. Deze was bekeerd tot het christendom en zo kwam u in contact met verscheidene mensen die dit geloof aanhingen. U geraakte zelf meer en meer geïnteresseerd in deze godsdienst en in 1383 (2004), twee maanden na aankomst in het huis van S., liet u zich bekeren. Dat gebeurde in het huis van een rijke man in de wijk Share Naw, waar er een doopbad is. U wilde uw diensten aan Christus bewijzen en vroeg om een actieve taak, namelijk het uitdelen van christelijke boeken, kalenders etc. in Herat. Men zei u dat het heel gevaarlijk was, maar u drong aan om het toch te doen. U kreeg uiteindelijk een lijst van huizen die u moest aandoen. Op een dag bezocht u een huis en daar bleek de broer van uw vrouw aanwezig te zijn. Hij viel u aan en u probeerde te vluchten, maar op de stoep werd u gegrepen door de andere mannen in het huis. U werd tenslotte door soldaten gearresteerd. U zat vast op twee verschillende plaatsen, respectievelijk tien en twintig dagen (van achtste tot negende maand 1384). U werd hardhandig geslagen en verhoord, zowel over het bezit van het christelijke materiaal als over het feit dat u een “moslimmeisje had ontvoerd”. De tweede dag kwamen de vader en de broer van het meisje. De vader viel u aan maar de soldaten kwamen tussenbeide. Toen de vader vernam dat zijn dochter vrijwillig met u was meegegaan, vermoordde hij haar. Toen hij later vernam dat u zich had bekeerd, was hij nog woedender en vastbesloten erewaak te plegen. Na tien dagen zouden ze u overplaatsen naar Kabul, maar u werd naar een ander politiebureau gebracht. U werd meermaals verkracht door de Afghaanse politie en werd ook voor een rechter gebracht die u veroordeelde tot de dood. U werd opnieuw opgesloten maar via het toilet slaagde u erin te ontsnappen. U ging naar het huis van A.S. en deze hielp u het land te ontvluchten. Na uw vertrek is A.S. naar Kabul gegaan omdat hij problemen heeft gekregen. Op 13 qaus 1384 (04/12/2005) verliet u Afghanistan en op 28/12/2005 vroeg u asiel aan bij de Belgische asielinstanties.”

Het aldus weergegeven feitenrelaas wordt door de verzoekende partij niet betwist.

- 1.4. De bestreden beslissing stelt vast dat verzoeker er niet in geslaagd is zijn vrees voor vervolging in de zin van het vluchtelingenverdrag of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de subsidiaire bescherming aannemelijk te maken en baseert zich daarvoor op volgende gronden:
 - verzoekers geografische kennis alsmede zijn kennis van de sociale en politieke toestand van Afghanistan is dermate beperkt zodat er

geen geloof kan worden gehecht aan zijn asielrelaas dat zich in Herat (Afghanistan) afspeelt;

- uit de neergelegde foto's kan niet worden afgeleid dat zij in Herat werden genomen;
- de brief van de jeugdpastor bevestigt enkel dat verzoeker actief is in de protestantse kerk in Antwerpen, wat niet wordt betwist.

2. Over de gegrondheid van de zaak.

2.1.1. De Raad stelt vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift uitdrukkelijk vermeldt dat hij beroep aantekent tegen de weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus en dat hij dit uitwerkt aan de hand van een aantal grieven waarin hij de motieven van de bestreden beslissing aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt en poogt te weerleggen. Derhalve blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker zich in deze beroept op de schending van de materiële motiveringsplicht.

2.1.2. Verzoeker stelt dat zijn gebrekkige antwoorden op de vragen betreffende Herat en Afghanistan te wijten zijn aan het feit dat hij slechts iets langer dan een jaar in Herat heeft gewoond, aan zijn jeugdige leeftijd, zijn gebrekkige scholing en het feit dat hij zich niet aan politiek interesseerde. Bovendien werpt hij op dat de media in Afghanistan zeer moeilijk toegankelijk zijn en dat hij quasi analfabeet is. Betreffende de neergelegde foto's voert verzoeker aan dat hierop duidelijk mensen met een 'Afghaans uiterlijk' te zien zijn.

3. De Raad merkt op dat de overheid, bevoegd om over een asielaanvraag te beslissen, in de eerste plaats moet nagaan of degene die zich vluchteling verklaart werkelijk afkomstig is uit het land dat hij beweert te zijn ontvlucht. Het is bijgevolg niet onredelijk dat die overheid, zelfs wanneer de asielzoeker een document kan overleggen waaruit zijn herkomst blijkt, de kennis van betrokkene over de streek tracht te toetsen. Het is te dezen niet kennelijk onredelijk dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen aan verzoeker, ongeacht zijn leeftijd, zijn gebrekkige scholing, het feit dat hij zich niet in politiek interesseerde, ter zake de gegevens heeft gevraagd die in de bestreden beslissing zijn aangehaald. Verzoeker echter vertoonde duidelijk een fundamenteel gebrekkige kennis zowel aangaande dagelijkse gebruiken als de algemene politieke situatie als de geografische situatie van zijn beweerde regio van herkomst. Van een kandidaat-vluchteling mag verwacht kan worden dat hij kan antwoorden op eenvoudige vragen in verband met het land en de streek waarvan hij beweert recentelijk afkomstig te zijn (R.v.St., nr. 114.475 van 15 januari 2003). Ook van personen met een geringe opleiding mag worden verwacht dat zij omtrent belangrijke feiten in hun leven, die de essentie van hun asielaanvraag uitmaken, voldoende coherente en duidelijke informatie kunnen geven (R.v.St., nr. 127.477 van 27 januari 2004). Verzoekers argumentatie dat zijn gebrekkige kennis mede te wijten is aan het feit dat hij slechts één jaar in Herat heeft gewoond, overtuigt niet gezien hij op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verklaarde zijn hele leven in Herat te hebben gewoond (gehoorverslag CGVS 25 april 2008, p. 3). Ook zijn jeugdige leeftijd, zijn quasi analfabetisme en zijn desinteresse voor de politiek, zijn onafdoende teneinde zijn intrinsiek gebrek aan kennis van een aantal eenvoudig zaken zoals onder meer de naam van de rivier die door Herat stroomt, de brug over de rivier Hari, de militaire basis van de Amerikanen, de aanwezige vluchtelingenkampen en de namen van politieke partijen, te verklaren. Indien verzoeker daadwerkelijk zijn hele leven, zoals hij initieel beweerde, in Herat heeft gewoond, is zijn onwetendheid omtrent gegevens die inherent zijn aan het dagelijkse leven in Herat, onverschoonbaar. De neergelegde foto's, waarop volgens verzoeker toch mensen met een Afghaans uiterlijk zijn afgebeeld, laten geenszins toe te besluiten dat deze

foto's in Herat of Afghanistan werden genomen. Bovendien kan gelet op de vaststelling dat verzoeker geen antwoord had op tal van eenvoudige vragen, ernstig worden betwijfeld dat hij recent in Herat en Afghanistan zou hebben verbleven. Om enige bewijskracht aan een document te ontleen, dient het te worden ondersteund door geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen hetgeen in casu niet het geval is.

- 2.1.4. Verzoeker meent dat zijn asielrelaas geloofwaardig is en toetst het derhalve aan de bepalingen van de Conventie. Hij verwijst naar de toestand voor bekeerde christenen in Afghanistan en voegt in dit verband enkele internetartikels toe.
5. Zoals hoger uiteengezet kan verzoeker zijn recent verblijf in Herat (Afghanistan) niet aannemelijk maken. Bijgevolg kan er geen geloof worden gehecht aan verzoekers asielrelaas dat zich in Herat afspeelt. De door verzoeker toegevoegde internetartikels omtrent de situatie van christenen in Afghanistan volstaan echter niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Dit risico dient in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke.
6. De door verzoeker neergelegde verklaringen van een predikant en een jeugdpastor zijn onafdoende teneinde zijn beweerde afkomst alsmede zijn vrees voor vervolging aan te tonen, gezien zij enkel betrekking hebben op verzoekers profiel en activiteiten in België. Bovendien vertonen deze verklaringen een duidelijk gesolliciteerd karakter, waardoor zij niet als objectief bewijs in aanmerking kunnen worden genomen.
7. Verzoeker legt ten slotte nog enkele documenten neer ter zitting. Het document betreffende Herat stad en Herat provincie zijn artikels die betrekking hebben op de algemene situatie en bijgevolg niets wezenlijk bijbrengen om de (voorgehouden) individuele vrees voor vervolging van verzoeker aan te tonen. De drie bijgebrachte getuigenissen hebben in deze geen bewijswaarde aangezien het om niet-objectieve bronnen gaat en dergelijke documenten geen officiële waarde hebben. Hoe dan ook hebben documenten slechts bewijswaarde indien ze een geloofwaardig relaas ondersteunen, wat in casu niet het geval is.
8. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.
- 2.2.1. In een tweede middel voert verzoeker aan dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt gezien hij zich tot het christendom heeft bekeerd en hiervoor de doodstraf riskeert.
2. Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet loopt, een verwijzing naar een algemene situatie in het land van herkomst niet volstaan doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker zijn recente afkomst uit Afghanistan niet aannemelijk kon maken gelet op zijn beperkte kennis van dat land. Verzoeker maakt hierdoor zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk. Aangezien het bijgevolg vrijwel onmogelijk is een correct beeld te krijgen van verzoekers verblijfplaatsen en leefsituatie de laatste jaren en bijgevolg ook van zijn huidige nationaliteit is het dienvolgens evenzeer onmogelijk een correct beeld te krijgen van een eventuele nood aan subsidiaire bescherming.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 25 september 2008 door:

mevr. A. VAN ISACKER, wnd. voorzitter,
 rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. DIGNEF, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. DIGNEF.

A. VAN ISACKER.